

ART49 2014. 06. 30.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2014. 06. 07- 08. szombat, vasárnap Budai Táncklub

Bárány Ilona növendékeinek évváró előadása

Szép volt Lányok! Gratulálok!

2014. 06. 09. hétfő Operaház Richard Strauss 150

Műsor: Serenade / Négy utolsó ének / Imigyen szóla Zarathustra

Ricarda Merbeth

Ricarda Merbeth 1982 és 1989 között Lipcseben végezte tanulmányait, majd a Magdeburgi Városi Színház tagja lett, és a legfontosabb lírai szerepében jelentős részét énekelte. 1997-ben két évadra a Weimari Nemzeti Színházhoz szerződött. A Bécsi Állami Operaháznak 1999 óta tagja, s itt olyan főszerepeket énekel, mint a Don Giovanni Donna Annája, Chrysothemis az Elektriában, a Tomnhäuser Erzsébetje, Irene a Rienzi-ben, A niemburgi mesterszobrászok Éviája, Friedlilgi a Così fan tutte-ban és A rózsavirág tábornagyja, valamint a Daphne címszerepe, amellyel 2005-ben a Berliini Német Operában is bemutatkozott. 2000 óta szerepel a Bayreuthi Ünnepi Játékokon, ahol 2002 és 2005 között ő volt Erzsébet a Tomnhäuser előadásain.

Pinchas Steinberg

Pinchas Steinberg a nemzetközi opera- és koncertrepertoár legigényesebb és legnehezebben értelmezhető műveinek egyik kiemelkedő tolmácsolója. Az izraeli származású karmester zenei tanulmányait az Amerikai Egyesült Államokban és Berlinben folytatta, ahol dirigensként 1974-ben lépett először a nagyközönség elé. Azóta vezényelte Európa összes jelentős szimfonikus zenekaráit, és visszatérő vendégzenévezetőként lépett pulpitusra a legnevesebb operaházakban.

Hét éven át volt a Bécsi Rádió Szimfonikus Zenekarának főzenigazgatója. A világhíró karmester 2014. februárjától tölti be tisztviselői tisztségét a Budapesti Filharmoniai Társaság Zenekeze – az Opera együttesének élén, koncertek mellett operákat is dirigál a 2015-ös évadtól. Steinberg tavaly beugrással, óriási sikerrel vezényelte az együttest, ennek alapján esett rá a zenekar választása.

BUDAPESTI FILHARMONIKAI TÁRSASÁG – AZ OPERA
ZENEKARA

— 161. évad —

Hangversenyek az Operában

**STRAUSS
150**

2014. június 9. 19:30

Richard Strauss ► Serenade, op. 7

Richard Strauss ► Négy utolsó ének

Richard Strauss ► Imigyen szóla Zarathustra, op. 30

Vezényel ► Pinchas Steinberg

Közreműködik ► Ricarda Merbeth – szoprán

OPERA
HUNGARIAN STATE OPERA

www.opera.hu | www.facebook.com/opera

Azt hiszem, hogy már többször, sokszor leírtam, hogy az egyik nagy zenei élményem az a Verdi: Requiem előadás volt, amelyet Lavro von Matasics vezényelt az Erkel Színházban vagy 20-30 évvel ezelőtt. Az Urammal csak ültünk, kedvenc helyünkön az „átjáróban” és vártuk, hogy mikor omlik le az Erkel Színház tetőszerkezete! Azt mondták akkor a karmesterről, hogy jugoszláv partizán volt egykoron Tito seregében, hát úgy is vezényelt! Elképesztő volt! Az is lehet, hogy Verdinek egyáltalán nem tetszett volna, de nekünk nagyon!

Most pedig újra ott tartok, ahol Matasics-nál abbahagytam, az új zseni neve: **Pinhcas Steinberg!**

Abszolúte bele vagyok szerelmesedve! Szerintem, Ő ma a legnagyobb karmester! Egyszer beugróként vezényelte az Operaház zenekarát, és a lehető legközelebbi alkalommal a zenekar Őt választotta zenei vezetőnek az Operába! Éljen!

Szóval Ő vezényelte a Budapesti Filharmóniai Társaság, az Operaház zenekarát, fergetegesen! A mindenki által ismert résznel, az Imigyen szóla Zarathusztra első pár taktusánál szintén azt lehetett gondolni, hogy nincs biztonságban az, aki a csillár alatt ül a nézőtéren!

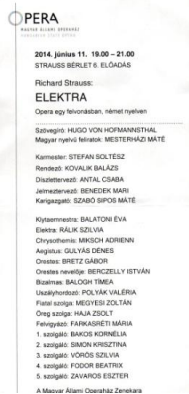
Persze elcsendesül a zene és megmenekülnek a nézők, ráadásként pedig Salomé táncát játszotta el a zenekar kétszer is, mert a közönség egyáltalán nem akart hazamenni! Akkor kedvenc Pinhcas-om, ékes magyarsággal, Alfonzó stílusában azt mondta: Elég! A közönség nevetett és hazament! Pompás este volt!

2014. 06. 11. szerda Operaház Richard Strauss szobrának avatása

A világhírű szoprán énekeső, Marton Éva, és az Operaház igazgatója, Ókovács Szilveszter avatta fel az Operaház, Hajós utcai Szfínx-teraszán, Richard Strauss mellszobrát, Kligl Sándor alkotását. (Mikrofon előtt a képen.) Csak két hétig tekinthető meg a szobor az utcán, majd beviszik az Opera épületébe. (Gondolom, mielőtt eltüntethetné valaki!)

2014. 06. 11. szerda Operaház Richard Strauss: Elektra

Pontosan 7 évvel ezelőtt láttunk ezt a Strauss operát, szintén a Rálik Szilvia főszereplésével. Most a Strauss évforduló alkalmából (az Operaház végigjátszotta Strauss minden jelentősebb művét) elővették és minden változtatás nélkül eljátszották. Jól tették!

Nem tudom, hogy mi változott meg jobban az eltelt hét év alatt, az előadók vagy én, de a jelenlegi előadás sokkal jobban tetszett, mint a hét évvel ezelőtti! Hét éve még csodálkoztam, hogy egy fürdőben játszódik a tragédia, ma már természetesnek veszem, miért is ne? Hét éve még furcsállottam, hogy pucér nőket és férfiakat láttam az Operaház színpadán (Miért kell zuhanyozni a színpadon?), ma már természetesnek tartom! (Végül is a fürdőben zuhanyoznak, nem a színpadon!) Hét éve még elájultam attól a látványtól, ahogyan Orestész a nevelőjével teljes összhangban, gépfegyverrel kinyírja a teljes háza népét. Ma meg azt gondolom, hogy igaz, hogy csak az anyját, meg annak szeretőjét akarta megölni, de ha valaki éppen arra járt....., hát hullott a forgács is!

(Csak melleleg kívánom megjegyezni, mert ez a kedvenc mitológiai történetem:

Tündareosz király és felesége Léda békés házasságban éltek, ameddig fel nem tűnt Zeusznak Léda szépsége. Ekkor hatyú képében elcsábította az asszonyt. Léda annyira megijedt és tartott a férje haragjától, hogy még aznap este együtt hált a vele. Kisvártatva kettő darab hatyútojást szült, amelyből kikelték a gyerekei. Heléna (Szép) és Pollux, halhatatlanok lettek, mert Zeusz gyermekei voltak és Klütaimnésztra és Castor, ők halandók lettek, mert Tündareosz gyerekei voltak.

A két iker lánytestvér, királyi testvérpár vette feleségül Menelaosz és Agamemnon, majd születtek a gyermekek: Helénának és Menelaosznak: Hermioné és Megapenthész.

Klütaimnésztrának és Agamemnonnak: Orestész, Elektra, Iphigénia és Klüsothemisz.

Majd kitört a trójai háború.....!

Klütaimnésztra rosszul végezte: Szeretőjével, Aigiszthossal, megölték a trójai háborúból hazaérkező Agamemnon, ezért az istenek parancsára Orestész, a fia, megölte őt a szeretőjével együtt.

Heléna azonban, aki miatt minden baj történt, Akhilleusz felesége lett a halhatatlanságban!

Castor és Pollux, akik testvéri szeretet mintaképei voltak, a Dioszkoroszok, az iker csillagkép! Pollux a halhatatlanságát megfelezte Castorral! Ők ketten, mind az az összes többi szereplő, Lásd: fentebb, számtalan, művészeti alkotás alanyaivá lettek. Lásd pl: Róma/ Capitoliumra vezető lépcső: Cordonata két oldalán levő szobrokat!)

Visszatérve azonban az operára azt kell, hogy mondjam, hogy az Elektra és a Salome Strauss legjobb operái. Most, hogy sorozatban láttam, hallottam a zenét, igaz nem hozzáértő vélemény csak az enyém, a laikusé, ezek a művek már 20. századiak, nem hasonlíthatók például Verdihez. Számomra alig dallamosak, nem tartalmazznak áriákat, nem lehet megszakítani és beletapsolni a zenébe, folyamatos történést látunk, zeneáradatot hallunk. Bizonyára nagyon nehéz lehet megtanulni, memorizálni, hatalmas munka lehet az énekesek számára, egy-egy előadás. Rálik Szilvia pedig bírja, tudja, éli ezeket a szerepeket. Láttuk Őt, mint Salome, mint Elektra, mint az Árnyék nélküli asszony Barak kelmefestő felesége, viszonylag rövid idő alatt eljátszani ezeket a szerepeket, bizony nagyon nagy teljesítmény! Gratulálok hozzá!

2014. 06. 14. szombat Városmajori Szabadtéri Színpad

Opera ultima az Újvidéki Magyar Színház előadása

Opera ultima
június 14. szombat 20:00
zenés előadás
Beaumarchais: *A sevillai borbély és Figaro házassága* c. művei alapján.

A Beaumarchais két legismertebb drámájából (amelyekből Rossini és Mozart írtak nagyhatású zenés műveket) született produkció az opera formáját használja fel. Az első felvonás fehér tónusban játszódó vidám komédia, tulajdonképpen operaparódia, a második pedig fekete, sötét tónusú, és – a rendező elmondása szerint – komoly szatíra a városról, Újvidékről és Szerbiáról, az országról, ahonnan a társulat érkezik.

1. rész szereposztás:

Almaviva gróf: **Szabó Eduárd**, Bartolo: **Sírner Zoltán**, Rozina grófnő: **Elor Emina**, Figaro, borbély: **Balázs Áron**, Don Bazilio: **Pongó Gábor**, Chérubin d'amore: **Körösi István**.

Szolgálok, katonák, tömeg: **Szilágyi Ágota**, **Banka Lívia**, **Giricz Attila**, **Crnkovity Gabriella**, **Hajdú Tamás**, **Husza Dániel**, **Gombos Dániel**, **Német Attila**, **László Judit**, **Nagyabonyi Emese**, **Lőrinc Tímea**, **Papp Arnold**.

2. rész szereposztás:

Figaro, borbély: **Balázs Áron**, Suzanna: **Szilágyi Ágota**, Almaviva gróf: **Szabó Eduárd**, Rozina grófnő: **Elor Emina**, Marcellina: **Banka Lívia**, Don Bartolo: **Sírner Zoltán**, Don Bazilio: **Pongó Gábor**, Chérubin d'amore: **Körösi István**, Don Cruzio: **Giricz Attila**, Fanchette: **Crnkovity Gabriella**.

Szolgálok, katonák, tömeg: **Hajdú Tamás**, **Husza Dániel**, **Gombos Dániel**, **Német Attila**, **László Judit**, **Nagyabonyi Emese**, **Lőrinc Tímea**, **Papp Arnold**.

Dramatúrg: **Gyarmati Kata** / Díszlet: **Marija Kalabíc** m.v. / Jelmeztervező: **Marina Sremac** m.v.

Zeneszerző: **Irena Popović** m.v. / Színpadi mozgás: **Andreja Kulešević** m.v.

Zenei munkatárs, koreográfus: **Klemm Dávid** / Fény: **Majoros Róbert**

Hang: **Biró Tibor** / Smink: **Pászti Ágnes** / Újvidéi: **Biró Alekszandra** / Sügő: **Lovas Csilla**

Rendező: **Kokan Mladenović** m.v.

Az Újvidéki Színház előadása.

Azért tettem ide a nézőtérről készített saját fotómat, hogy lássa a kedves olvasó, hogy mekkora volt az érdeklődés e mű iránt. El kell, hogy mondjam, hogy meglehetősen borzalmas összevisszaság, egyveleg, rémtett volt az előadás, amelyet rettenetesen untam. Volt a darabban politikai állásfoglalás, mégpedig nem a jelenlegi kormány mellett, ami miatt elnyerhette a POSZT Díját, mert biztos vagyok benne, hogy csakis azért és nem az ékes színjátszás miatt! A közönség egy része a szünetben, de még olyan is akadt, aki az első pár jelenet után felállt és elhagyta a nézőteret, örökre! Ez a szabadtéri színház nem a formabontás színtere, játszási helye, nem is értem, hogy a Bán Teodóra hogyan engedhette be ezt a darabot a Városmajori Szabadtéri Színpadra? Ám a közönség mégis megsejtett valamit, mert a nézőtér alig voltak! Én pedig örültem, hogy túléltem, megállapítottam, hogy a politikai, ellenzéki áthallás, csak „ennyi” nem pótolja a színjátszást! Azért színházban nem lehet elhagyni a színjátszást magát, még, ha egy Magyarországon kívüli magyar nyelvű színház teszi is ezt!

2014. 06. 20. péntek Etyek Venya meglátogatása, avagy kirándulás a Lányokkal

Köszö, a levendulát!

Meglátogattuk Etyeken a Hungarocell-faragás királyát, Aki jelenleg beteg!
Remélhetőleg ez az állapot nem fog nem sokáig tartani és mindannyiunk kedvenc Venyája, hamarosan, gyorsan meg fog gyógyulni! Ezt kívánjuk Neki családotul!

2014. 06. 21. szombat Budapest, 13. kerület Csillagos házak napja

A férfi beleszólt a mikrofonba: Holocaust túlélő vagyok! - (csodálkoztam, egyáltalán nem látszott „annyinak”, mert minimum 70 évesnek muszáj lennie) majd közölte, hogy Ő lesz a vezetőnk a „Szent István park környéki megemlékezések” során, amelynek keretében, a megadott épületek kapujában családtörténetekből hallhatunk majd részleteket, szintén túlélők, vagy hozzátartozók felolvasásában.

Miközben mindezeket elmondta, azt gondoltam, hogy nem fogom kibírni sírás nélkül. Mégis csak fura lenne, ha egy pár mondattól elbőgném magam a Pozsonyi út 36 előtt az utcán, csak azért, félek attól, amit hallani fogok? De már akkor nyeldekéltem a könnyeimet!

Fotózással próbáltam magam fékezni, készítettem is egy hegy fotót, amelyeket később kitöröltem, mert csak elterelő „hadművelet” volt!

Egy pár képet azonban megtartottam, amit a séta során készítettem és megint okosabb lettem a hallottaktól, pedig már-már azt hihetné az ember, hogy erről a témáról nem lehet több bőrt lehúzni, már mindent megfilmesítettek, megírtak, elénekéltek stb., stb., de nem!

A fotók következnek:

Csillagos ház volt a Szt. István park 14-es számú ház is amelyben Fischer Annie lakott egykoron.

Ezen képen az a kislány szerepel, aki egy kitömött zoknit szopogatott, alátámasztva azt a tényt, hogy egy gyereknek nincs feltétlenül szüksége drága játéokra. Lehet, hogy ez finomabb, mint a pelenka csücsök?

Emléktábla pedig azt bizonyítja, hogy lehet szeretni egymást, egy házon belül is, és ha igen, akkor országon belül is, és nagyon valószínű, hogy a kör tovább bővíthető lehetne, ha az emberek akarnák! (A politikusok sem akarnák másképpen, vagy legalább ne szólnának bele az emberek dolgaiba!) Emléktábla a ház lépcsőházában van elhelyezve! (Itt is kell az önkormányzat engedélye, az utcai elheklyezéshez?)

Ugyanebben a házban két kisgyerek olvasta fel az érintett időszakban a csillaggal kitüntetett házuk akkori lakóinak névsorát. A kép szélén a kísérő emberünk látható. (Dustin Hoffman inkognitóban?)

2014. 06. 22. vasárnap Pilisvörösvár Művészetek Háza

Gál & Farkas tánciskola évről-évről előadása: Óz

Feltétlenül el kell mondanom Nektek, hogy el voltam bűvölve az előadásotoktól! Nem csak az ötletes megvalósítás (például, a forgószél megjelenítése!), hanem a gyerekek betanítása, az egyes jelenetek, zeneszámok összefűzése, összeillesztése, a háttér vetítése és egyéb technikai ötletek bravúrosan lettek megoldva! Gratulálók! Megérdemelné, ez az Óz, hogy másorra tűznél valamelyik befogadó színház, hiszen kevés a gyerek darab, ifjúsági színház, ahol a fiatalság, tényleg tartalmas, értéket hordozó előadást láthatna!

De ez csak az egyik ok, amely nagyon tetszett az előadásotokban, a másik ok, és lehet, hogy ez a fontosabb, az pedig a gyerekek viselkedése! Csodálatra méltó, amit a gyerekek produkálnak! Az az egyértelmű lelkesedés, az az elkötelezettség, amely a gyerekek viselkedéséből kitűnik, ahogyan átéli a szerepüket, amilyen komolyan veszik a feladatukat, amilyen összhangban teszik ezt, ez a legnagyobb érdemek.

Az előadás fantasztikus hangulatának a megteremtése, csodálatos! Rávenni a gyerekeket, hogy örömmel gyötörjék magukat, úgy hogy az „nem kötelező”, hogy nem kényszer nekik a mozgás, hogy mindezt önként önként teszik, a Ti érdemek. Nem hiszem, hogy ebben az iskolában a gyerekek bármelyike is „előgná” az órá! A családias, értékteremtő hangulat, a szülőkkel való kapcsolat is a Ti érdemek. Maradjon ez így és kívánok Nektek további sok sikert! A résztvevő gyerekeknek, pedig szintén gratulálók és kívánom Nekik, hogy vigyék tovább az életükbe azt, amit ebben a tánciskolában tanultak!

Ezt az üzenetemet feltettem a Facebook-ra, tudja meg Ország-Világ, milyen ügyes ez a Család! (A Legkisebb Karent kivéve, táncolt a család.) A hónap utolsó napján megtudtam, hogy a Székelyudvarhelyen (Románia) rendezett Látványtánc Európa Bajnokságon I. díjat nyert a tánciskola csapata! Gratulálók!

2014. 06. 24. kedd Vígszínház Fischer Iván: A Vörös Tehén (Tiszaeszlári vérvád)

A VÖRÖS TEHÉN
Opera egy felvonásban

Zene: Fischer Iván
Szöveg: Krúdy Gyula és Kossov Lajos
Verseki: Parti Nagy Lajos

Budapesti Fesztiválozások
Vezényel: Fischer Iván

Szereplők:
Krivó Csaba – Gyapócska István
Móric – Kovács József
Ester – Varga Róza MRS Gyermekszínész
Kálmán – Jager Zsombor e. h.
Tibor – Korona Csörgő
A Sár – Tóth János
A Vörös Tehén (Szociálisták) – Sallós Csabina
Bibi – Csapó János
Schaff János – Abonyi Tamás
Bukharin – Szabó Szabolcs László e. h.
Wassil Lajos – Csikó Krisztián
Meglátott nővérek, nők, kintsegek a Székely és Földművelési Egyesen III. évi üléseiről emlékek
Táncosok: Eller Gábor, Hahn József, Sára, Jakács Lilla, Papp Éva, Vári Bertalan

Jelmez: Székely Csörgő
Látvány: Kovács Nóra Patricia
Koreográfus: Vári Bertalan
Koreográfus: Bókai Nóra
Asszisztens: Balassa Eszter

Rendező: Ancher Tamás és Székely Kriszta e. h.

Fischer Iván volt a magyar Miniszterelnökség komponálta A Vörös Tehén című operát az egyik legújabb a Tiszaeszlári vérvád a Tiszaeszlári zsidók 1882-ben utolsó gyilkosságát, a korszak legújabb Európa megújítását idéző műve.

A Tiszaeszlári vérvád akadémiai díjjal a Magyarországi szerte elterjedt színház. Fischer Iván 2013-ban a Magyarországi Tisza, hogy a magyar műveltség színház megújítását idéző legújabb a Tiszaeszlári vérvád akadémiai díjjal. A Budapesti Fesztiválozások rendezésére Krúdy Gyula és Kossov Lajos szövegéből 1882. a vérvád dalként megújítás gondja a kortárs magyar színház korszakos színház, Parti Nagy Lajos képe fel.

A Tiszaeszlári per történelmi háttérrel, aktualitással, és a Vörös Tehén történelmi és vallási vonatkozásokkal az előadás egész Fischer Iván és Komoróczy Géza vállalkozásának köszönhetően Csiki Józsi rendezte.

Az előadás a Budapesti Fesztiválozások és a Vígszínház közös rendezvénye.

budapesti fesztiválozások
június 23-24.
Tiszaeszlár
Tiszaeszlári vérvád
Fischer Iván
Vérvád
www.bfz.hu

Előző évben a Millenárison láttuk Fischer Ivánnak ezt a művét, egyéb szerzeményeivel együtt. Megtudtuk, hogy a Vígszínházban bemutatják a nagyérdeműnek újra ezt az operát, de gondoltuk, hogy kihagyjuk. (Tekintettel számos egyéb elfoglaltságunkra.) De azután Kedves Barátaink kérdésére, mégis azt a választ adtuk, hogy: Megyünk! Nekem ez az előadás is nagyon tetszett, nem kellett csalódnom, szerencsére! Megállapíthattam, hogy jól értékeltém tavaly is.

Lásd: ART41 2013 10 31 számú levélben leírtakat:

„Az előadás egyszeri volt, de nem megismételhetetlen, reméljük, kerít rá sort a Fischer Iván és akkor menjen el mindenki, Aki olvassa a leveletem és nézze meg!”

Vajon hányan fogadták meg ezt a tanácsot?

2014. 06. 25. szerda Operaház Richard Strauss: Iphigeneia Tauriszban

 PERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
BUDAPEST, HUNGARY

2014. június 25. 19.00 – 21.00
TISZAY BÉRELET 4. ELŐADÁS

Christoph Willibald Gluck - Richard Strauss
ÍPHIGENEIA TAURISZBAN
Opera két részben, német nyelven

Szövegíró: NICOLAS-FRANÇOIS GUILLARD,
RICHARD STRAUSS
Magyar nyelvű feliratok: WELLMANN NÓRA
Angol nyelvű feliratok: ADRIAN COURAGE

Karmester: VASHEGYI GYÖRGY
Rendező: ALFÖLDI RÓBERT
Dizájnvezető: MENCZEL RÓBERT
Jelművezető: NAGY FRUZZSINA
Karigazgató: SZABÓ SIPOS MÁTE

Iphigeneia: WIERDL ESZTER
Dána: GÁL GABI
Püladész: MEGYESI ZOLTÁN
Oresztész: HAJA ZSOLT
Thoász: SZEGEDI CSABA
Egy görög nő: ZAVAROS ESZTER
I. Papnő: BAZSINKA ZSUZSANNA
II. Papnő: NÉMETH MONIKA
Templomszolga: BAKÓ ANTAL
A Magyar Állami Operaház Zenekara
A Magyar Állami Operaház Énekkara

Állítólag Strauss semmit nem változtatott Gluck operáján csak „áthangszerelte”. Sajnos nem tudom megállapítani, hogy mennyire, mert Gluck művét soha nem hallottam. Azt azonban felfogtam, hogy a finomkodó barokk stílusból nem sok maradt! Természetesen, mivel a Gluck operát nem láttam, most úgy kellett elfogadnom, ahogyan azt nekünk, a nézőknek, az Alföldi Róbert akarta látni! Szerintem nagyon jól sikerült Neki! Erről az operáról számomra ez a kép lesz a tabu, a mérce, s ha még valaha látni fogom, ehhez kell majd hasonlítanom. (Kíváncsi is lennék, de nem valószínű, hogy erre még sor kerülhet!)

Szóval nekem nagyon tetszett, úgy ahogyan színpadra lett állítva ez a mű. Látványilag, zenileg jó volt. A főszereplő hölgynek (Wierdl Eszter) kissé gyenge volt a hangja, de az is lehet, hogy az eredeti műhöz képest nem, csak az áthangszerelt erőteljesebb változathoz, lett kissé halk. Lehet azonban ez rendezői hiba is, mert az énekeseket többször háttal énekelte a közönségnek az Alföldi, mert (természetesen) „bejátszatta” velük a teljes színpadteret. Ha színpad előterében állhatott volna az énekesnő, akkor talán erősebbnek tűnt volna a hangja, hallhatóbb lehetett volna. Az igazi jó énekes, a színpad mélyéről is hallható! (Természetesen láttunk már olyat, hogy a rendező és a karmester „segítette” az énekeseket, táncosokat. Például Hacsaturján: Kardtáncát sem lehet abban az ütemben eltáncolni, amilyen ütemben az meg van írva!)

És voltak rendkívül ügyes, ötletes és humoros rendezői megoldások. Például, amikor az előadás vége felé elrendeződnek az nyitott ügyek megérkezik Diana (Gál Gabi), hogy rendet tegyen, azonnal leszóli Püladészt (Oresztész helyett), jelekből érti meg, hogy téved (közönség nevet), átsétál Oresztész elé és osztja az észet, majd hangos prózai: Viszontlátásra! - kiáltással átmegy a számára felépített hídra és kísértal a nézők között a színpadról! Mindehhez seggig érő kibontott haját, farmerdzsekit, vállra akasztható táskát visel és két hatalmas szatyrot cipel, valamint túsarkon imbolyog a szatyrainak terhe alatt. Mint egy agyon hajszolt, többgyerekes családanya, munkából hazafelé menet! Közben még rendbe teszi a világ dolgait, mert ehhez is Ő ért a legjobban! Telitalálat az egész figura!

De van egy jelenet az operában, amely kifejezetten kedvez az Alföldi beállítottságának, ez pedig egy kettős, amelyet Oresztész és Püladész énekel, és amely megfelel egy szerelmi vallomásnak. A zenei irodalomban több ilyen férfikettős van, többek között a „szabadság”

kettős Verdi: Don Carlos című operájában, Don Carlos és Pósa márki között! Ha azt az operát is Alföldi rendezné, akkor lehetséges, hogy a „másság” szabadságát is kifejezné ez a kettős!

Hát így történik ez ebben az operában, amikor a két férfi a kettőjük szeretetteljes barátságáról és hűségéről biztosítja a másikat. Megható, nagyon gyönyörű jelenet volt! Őket bezeg a színpad közepén, elől énekelte az Alföldi! Úgy hangzott, mint a férfi, férfi iránti szerelmének imája!

Nagyon tetszett nekem még a három néma szereplő (nyilván az rendező találmánya) a három Párka (a sors urai, akik fonják, vágják, irányítják az élet fonalát, a görög mitológia szerinti: Moirák) szerepeltetése! Ők kezdik az előadást és végig minden színen valahol jelen vannak.

Voltak még említésre méltó jelenetek, de, ha belekezek, nem bírom abbahagyni és az már túl sok lenne!

Egyébként ez az opera nem keverendő össze, szintén Gluck által írt, Iphigeneia Auliszban című operával. Az auliszi történet a trójai háború előtt, a tauriszi történet pedig a trójai háború után játszódik. Az auliszi operában Artemisz (Diana) elragadja az áldozati oltárról Iphigeneiát és így lesz a lány az istennő papnője. A tauriszi történetben Iphigeneia Diana papnője és Ő mutat be áldozatokat az istennő engesztelésére. (Az operában éppen arról van szó, hogy Iphigeneiának kellene feláldoznia Oresztészt, akiben nem ismeri fel saját testvérét!)

Megjegyzés: Ugyebár a görög és a római mitológia ugyanarra a személyre, tárgyra, fogalomra más nevet használ, és mivel, ebben az operában, a színlapon Diána neve szerepel, amely a római mitológiában Artemisz neve, ezért a római mitológiában használt neveket kell alkalmazni. Ezért írtam Párkákat, Moirák helyett!

A rendező úr!

2014. 06. 27. péntek délelőtt Doktoravatás

Életem (egyik) legnagyobb élményét élhettem át, amikor az egyetem rektorának hangját hallottam, amikor felolvasta a Kislányomnak a „Tisztelet az Olvasónak” kezdetű szöveget, amellyel Doktorrá avatta a Gyerekemet és átadta Neki a Doktori Oklevelet!

Este, Szalon: A Doktori dolgozat – rövidített – ismertetésével egybekötött ünnepi buli volt!

Köszönöm, Anikónak & George-nak, hogy eljöttek az átadásra, Zolinak a verset, Jutkának a rendezést és a többieknek a segítséget és a jelenlétet!

2014. 06. 28. szombat Pintér-Darvas: Parasztopera Városmajori Szabadtéri Színpad

Temesvári Csiky Gergely Állami magyar Színház előadása

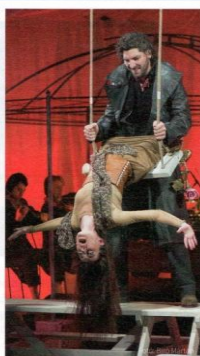
SZÍNHÁZI SZEMLE

Pintér-Darvas:
Parasztopera
június 28. szombat 20:00
zenés előadás

A Pintér Béla által írt Parasztopera az utóbbi idők egyik legzslimásabb színpadi műve, melyet a szerző rendezésében tíz éve tartanak nagy sikerrel repertoáron. Zenéjének alapja az erdélyi magyar népdalok, a barokk és a rock bizzar, mégis homogén elegye.

A sorsot boncolgató archaikus történet a görög tragédiák hangulatvilágát idézi. Egy múltbeli tett a sors alakítójává válik. Egy nap, egy esküvő története, mely az emberi lényt száználisan vicces és felemelően tragikus voltában ábrázolja. Egyszerre szép, csúnya, felemelő, megalázó, komikus és tragikus. Tragikomikus.

Szerkesztés:

Röla: **Kiss Attila**, Anyó: **Tokai Andrea**, Apa: **Balázs Attila** / **Szikszai Rémsz.**
Julika: **Lőrincz Rita**, Csokla: **Tasnádi-Sáhy Noémi**, Tömörle: **Éder Enikő**,
Feri: **Kocsárdi Levente**, Álomásfőnök: **Aszalos Géza**, Cowboy: **Molnos András Csaba**,
Karvezető: **Mátyás Zsolt Imre**.

Zeneke: **Valentina Peetz**, Dragalina **Cristian Csaba**, Sonia **Ionescu**, Desdemona **Fehér, Szántártó Zsolt**, Cenélián **Gavril**.

Diszlettervező: **Varga-Járó Ilona** / Jelműzevező: **Kiss Julcsi** / Világításvező: **Mervel Miklós**
Rendezőasszisztens: **Sarvadi Paul** / Zenei vezető: **Cári Tibor** / Korrepetitor: **Valentina Peetz** / Igényel: **Kertész Éva** / Súly: **Czumbil Marika**
Rendező: **Szikszai Rémsz.**

A temesvári Csiky Gergely Állami Magyar Színház előadása.

Izgultam, hogy jó legyen az előadás, mert ennek, műnek a megtekintését én harcoltam ki magamnak! Ha elviselhetetlen, akkor nem tehetek szemrehányást az Uramnak, nem is beszélve arról, hogy mit kaptam volna: Ugye, ugye, én megmondtam!

Szerencsére a darab jó! Szerencsére az előadás jó! Szerencsére a szereplők jók! Tehát minden a legnagyobb rendben volt, eltekintve attól, és hiába cserélt velem helyet az Uram, a nézőtér két legmagasabb embere ült előttünk és takarták a fél színpadot!

Tulajdonképpen nem is nagyon tudok mit írni erről az előadásról, annyira tökéletes volt! 2011-ben Ők nyerték a POSZT fődíját, jogosan! Csoda, hogy három éve nem került az utunkba ez a mű. A színdarab maga is szenzációs, a története tragikus, mesei, drámai, balladai, amelyben mindig valaki meghal, valaki szenved, valaki pórul jár. (Végül is a Piroska és a Farkas is egy dráma, akármennyire is mese!)

Olyan szépen van előadva, annyira szomorú, annyira valódi, annyira a szegény ember élni akarása, de egyáltalán az ember jobb életre való vágyának, egyszerű ábrázolása, ennek vágyának a kimondása, annyira elbűvöli a nézőt, hogy a nem veszi észre, hogy gyilkosságban lesz lelki társ!

De milyen egyszerűen mondják ki a gyerekek is a zongoraművészre az ítéletet, A valahol Európában című filmben, hogy: „Könyörgöm, akasszuk fel!”

Vagy egy másik példa, Örkény István: Tóték-jában: *Négy egyforma darabba vágtam... Talán nem jól tettem? - De jól tetted, édes, jó Lajosom - mondta Mariska. - Te mindig tudod, mit hogyan kell csinálni.*

Jó nyaralás!

Szeretettel Ibolyka